

*Осого
Дзбоас
ро равоты
Летим*

ВОЛОДИМИРІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

РІШЕННЯ

01 лютого 2016 року
с.Володимирівка

№ 122/14

VIII - сесія 7 скликання

Про внесення змін до рішення
сесії № 80/8 від 06.07.2016 року
«Про встановлення місцевих податків
та зборів на 2017 рік.»

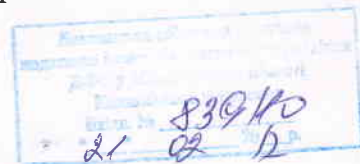
Розглянувши листа Казанківського відділення Баштанської
ОДПІ № 57/10/14-21-15-18 від 11.01.2017 року, керуючись ст.26
Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Законом
України від 20.12.2016 року №1791-VIII «Про внесення змін до Податкового
кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо збалансованості
бюджетних надходжень у 2017 році» та від 21.12.2016 року №1797 – VIII
«Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення
інвестиційного клімату в Україні » та враховуючи рекомендації постійної
комісії з питань планування, бюджету та фінансів та з питань
агропромислового комплексу та охорони природи, сесія сільської ради
ВИРІШИЛА:

1.Внести зміни до рішення сесії № 80/8 від 06.07.2016 року «Про
встановлення місцевих податків та зборів на 2017 рік.» на території
Володимирівської сільської ради:

1.1. до Положення про встановлення плати за землю на території
Володимирівської сільської ради (додаток 3) в розділ IV «ставка земельного
податку» в пункт 4.2 внести зміни.

1.2. затвердити ставку земельного податку за земельні ділянки
сільськогосподарських угідь, нормативну грошову оцінку яких проведено
(незалежно від місцезнаходження) - **0,3%** від їх нормативної грошової
оцінки. (Додаток №3);

2.До Положення про встановлення ставок єдиного податку на здійснення
підприємницької діяльності фізичними особами на території
Володимирівської сільської ради(додаток 6) в розділ II «Об'єкт та ставки

єдиного податку» у п.2.2 підпункт 1 внести зміни: слова «розміру мінімальної заробітної плати» замінити словами «у розмірі прожиткового мінімуму»

2. Це рішення набирає чинності з 01.01.2017р.

3. Оприлюднити дане рішення на сайті сільської ради.

5. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійної комісії з питань планування, бюджету, фінансів .

Сільський голова: підпис

П.І. Довгий

Згідно з оригіналом.

Секретар: С.М.Переверзева

ПОЛОЖЕННЯ
про встановлення земельного податку на території Володимирівської
сільської ради
(ст. 269 – 287 ПКУ)

Розділ І. Платники земельного податку
(ст. 269 ПКУ)

1.1. Платниками земельного податку є:

- власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- землекористувачі.

1.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового Кодексу України.

Розділ II. Об'єкт оподаткування
(ст. 270 ПКУ)

2.1. Об'єктами оподаткування є:

- земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Розділ III. База оподаткування
(ст. 271 ПКУ)

3.1. Базою оподаткування є:

- нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Розділ IV. Ставка земельного податку
(ст. 274 ПКУ)

- 4.1. за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місця знаходження) - **3%** від нормативно грошової оцінки, крім наступних категорій земель:
- 4.2. за земельні ділянки під житлово-громадськими забудовами(житловий фонд) в розмірі – **0,05%** від нормативно грошової оцінки;
- 4.3. землі сільськогосподарського призначення в межах населених пунктів в розмірі - **1%** від нормативно грошової оцінки;
- 4.4. землі сільськогосподарського призначення за межами населеного пункту – **0,3 %** від грошової оцінки.
- 4.5. землі водного фонду – **1%** від нормативно грошової оцінки;
- 4.6. землі лісогосподарського призначення - **1%** від нормативно грошової оцінки;
- 4.7. за земельні ділянки, що розташовані за межами населеного пункту, нормативно грошову оцінку яких не проведено в розмірі **5%** від нормативно грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.
- 4.8. землі, які перебувають у постійному користуванні громадян (фізичних осіб) та суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) - **0,03%** від їх нормативної грошової оцінки;

Розділ VI. Пільги щодо сплати земельного податку

(ст. 281 ПКУ)

6.1. Від сплати податку звільняються фізичні особи:

6.1.1. інваліди першої і другої групи;

6.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

6.1.3. пенсіонери (за віком);

6.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

6.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

6.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 6.1., поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

6.2.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

6.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах - не більш як 0,15 гектара, в містах - не більш як 0,10 гектара;

6.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

6.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

6.2.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

6.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

- якщо платники земельного податку які користуються пільгами з цього податку надають в оренду земельну ділянку або укладають договори на спільну діяльність (виращування), спільний обробіток тощо зазначеної земельної ділянки сільгосподарського призначення та водного фонду податок сплачується на загальних підставах.

7.1. Від сплати податку звільняються юридичні особи:

7.1.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

7.1.2. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

7.1.3. бази олімпійської та паралімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

7.1.4. органи державної влади, органи місцевого самоврядування, а також організації, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок

відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

8.1. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком:

8.1.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

8.1.2. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

8.1.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортоділень, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

8.1.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

8.1.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

8.1.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

8.1.7. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі.

8.1.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку

9.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

9.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним,

загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

Розділ Х. Податковий період та строк сплати земельного податку (ст. 285, 287 ПКУ)

10.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

10.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

11.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

11.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

11.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

11.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу України.

11.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

11.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

11.8. Власник нежитлого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

Секретар:

С.М.Переверзева

ПОЛОЖЕННЯ
про встановлення ставок єдиного податку на здійснення підприємницької діяльності
фізичними особами на території Володимирівської сільської ради
(ст. 291 – 295 ПКУ)

Розділ I. Платники податку (ст. 291 ПКУ)

1. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група – фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) друга група – фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб; обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Для цього підпункту не поширюється на фізичних осіб – підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи – підприємці належать виключно до третьої групи

платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

3) третя група – фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20000000 гривень;

4) четверта група – сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків

Виключення та обмеження щодо перебування платників у рограм встановлюються Податковим Кодексом України.

Розділ II. Об'єкт та ставки єдиного податку (ст. 293 ПКУ)

2.1. Ставки єдиного податку для платників першої – другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі – мінімальна заробітна плата).

2.2. Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську

діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

- 1) для першої групи платників єдиного податку – у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
- 2) для другої групи платників єдиного податку – у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Ставка єдиного податку встановлюється Податковим Кодексом України для платників єдиного податку першої – третьої групи в разі:

- перевищення визначеного обсягу доходу
- провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку
- при застосуванні іншого способу розрахунків ніж визначений
- здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування
- провадження діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 Розділу I цього положення.

Розділ III. Податковий (звітний) період (ст. 294 ПКУ)

3.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік.

3.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

3.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

3.4. Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб – підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку.

Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація.

3.5. Для суб'єктів господарювання, які утворюються в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому погашено такі податкові зобов'язання чи податковий борг і подано заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

3.6. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

3.7. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо зміни податкової адреси.

Розділ IV. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку (ст. 295 ПКУ)

4.1. Платники єдиного податку першої і другої групи сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

У разі якщо селищна рада приймає рішення щодо зміни раніше встановлених ставок єдиного податку, єдиний податок сплачується за такими ставками у порядку та строки, визначені підпунктом 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 Податкового Кодексу України.

4.2. Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

4.4. Сплата єдиного податку платниками першої – третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

4.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка (листоків) непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

Секретар:

С.М.Переверзева